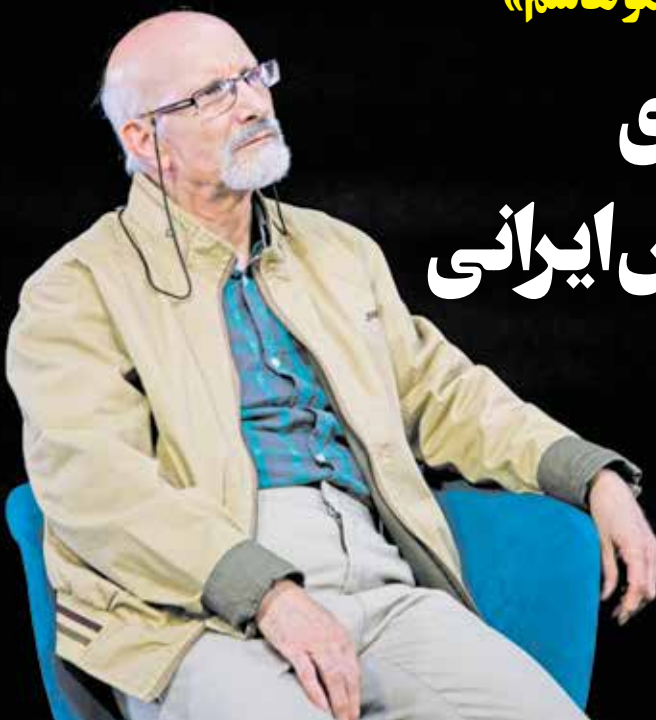

گفت‌وگوی «ایران» با داوود فتحعلی بیگی کارگردان نمایش «عمو هاشم»

ای کاش‌های آقای نمایش ایرانی

نرگس کیانی

عکس: ابوالفضل نسایی

فتحعلی بیگی ادامه داد: این، نه جریان‌سازی که جوزدگی است. جوی شکل‌گرفته تحت تأثیر سمت و سوی داوران در اهدای جوایز. این پژوهشگر، مؤلف و مدرس نمایش‌های ایرانی افزود: در کنار اهمیتی که جشنواره تئاتر فجر در تئاتر ایران دارد، چندان در مشخص کردن خط و مشی معین برای تئاتر، کارآمد نبوده است و این ناکارآمدی بویژه در قلمرو «نمایش ملی» به وضوح دیده می‌شود. ما شاهد روی صحنه رفتن آثاری به عنوان مصداق‌های درست نمایش ملی در این رویداد نیستیم و آنچه دیده می‌شود غالباً برگرفته از الگوهای وارداتی است. در سال‌های اخیر که فضای مجازی امکان دسترسی به آثاری از سراسر جهان را فراهم کرده است، متأسفانه شاهدیم که حتی به جای الگوبرداری، تقلیدی نعل به نعل از این آثار صورت می‌گیرد که نمونه آن در جشنواره سال گذشته دیده شد.

■ تئاتر وارداتی‌ای که هنوز هم خودی نشده است

نویسنده نمایشنامه «به دنبال بخت» با به کار بردن عبارت «پا جای پای دیگران گذاشتن» ادامه داد: طبیعتاً دیدن آثار دیگر فعالان عرصه هنر نمایش، هیچ ایرادی ندارد و ایراد آنجاست که می‌خواهیم پا جای پای آن‌ها بگذاریم و این کار را بدون بروز و

داوود فتحعلی بیگی با تأکید بر اینکه آنچه می‌گوید از منظری آرمان‌گرایانه و نه انتقادی است و «ای کاش»‌هایی است که از عمق سینه برمی‌آید، می‌پرسد چرا نباید در جشنواره تئاتر فجر به عنوان یک رویداد هنری ملی، الگوهایی از نمایش ایرانی در معرض تماشا گذاشته شود؟ این روزها نام داوود فتحعلی بیگی؛ پیشکسوت نمایش ایرانی با عنوان «مسئول‌ترین کارگردان سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر با ۷۰ سال سن» همراه شده است. او که با عناوینی چون «آقای نمایش‌های ایرانی» شناخته می‌شود در جشنواره سی و نهم با نمایش «عمو هاشم» در بخش «صحنه‌ای-غیرقابلی» شرکت می‌کند. نمایشی مستند که به بخش‌هایی از زندگی هاشم فیاض؛ تعزیه‌خوان پیشکسوت و آخرین بازمانده از نسل تعزیه‌خوانان تکیه‌دولت می‌پردازد که در سال ۱۳۸۳ در تهران درگذشت و به اجرا در قامت اشقیا و خصوصاً نقش شمر شهره بود. «عمو هاشم» به قلم داوود فتحعلی بیگی پیش از این در شهریور و مهر سال جاری در تماشاخانه سنگلج روی صحنه رفت و این بار، روز شنبه ۱۸ بهمن ماه در قالب سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر در سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر اجرا می‌شود.

■ جشنواره‌ای که جریان‌ساز نیست

فتحعلی بیگی در خصوص کارکرد جشنواره تئاتر فجر در تئاتر ایران، معتقد است: به هر حال در طول این سالیان، جشنواره تئاتر فجر جایگاهی پیدا کرده است که از جهاتی حائز اهمیت است اما متأسفانه در بیشتر مواقع جریان‌ساز نبوده است. او درخصوص مرادش از «جریان‌سازی» تصریح کرد: نهایت

تلویزیونی برای تئاتر

داشتن یک پلتفرم ویژه برای پوشش و انعکاس همه رویدادهای تئاتری اعم از اجرا و سایر برنامه‌های نمایشی در زیرمجموعه اداره کل هنرهای نمایشی و معاونت هنری ارشاد یک ضرورت به حساب می‌آید که در نتیجه طی یک برنامه‌ریزی شاهد ایجاد «سامانه تلویزیونی تئاتر ایران» توسط انجمن هنرهای نمایشی هستیم که به حق بزرگ‌ترین درگاهی است که می‌تواند پیگیری مطلوبی از اغلب رویدادهای تئاتری برای مخاطبان در سراسر کشور باشد که با توجه به تمهیدات دوستان در معاونت هنری و اداره کل هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی ایران، از هر نظر برای هنرمندان به‌منظور بازتاب رویدادهای نمایشی مقرون به صرفه است.

حسین مسافر آستانه دبیر سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر ایجاد پلتفرم ویژه به‌منظور اشتراک اسناد تصویری رویدادهای نمایشی در فضای مجازی را یک ضرورت دانست.

مستقیم از شهید سلیمانی گفتیم

نقش یک ژنرال را بازی می‌کنم که به ظاهر آمریکایی است اما تمام امپریالیسم و سرمداران دسیسه و توطئه جهانی را نمایندگی می‌کند و گریزی نیز به ایادی آمریکا در منطقه خاورمیانه می‌زند که همواره در حال طراحی خدعه و نیرنگ هستند. نویسنده و کارگردان این نمایش در طول روایت آن بسیار اصرار دارد که راجع به شخصیت حاج قاسم سلیمانی مستقیم‌گویی صورت نگیرد و به همین خاطر است که در طول روایت نمایشی قهرمان این نمایش که اساساً این روایت مختص اوست غایب است؛ دلیل خوبی هم برای این اتفاق وجود دارد و آن اینکه طی سال‌های اخیر و بویژه یک سال پس از شهادت این سردار بزرگ در مورد پرداختن به شخصیت ایشان مراجعات مستقیمی شده است و اذهان شاید از این مواجهه اشباع باشد. انوش معظمی بازیگر نمایش «سرباز» از شیوه روایت متفاوت این نمایش درباره شهید قاسم سلیمانی گفت.

